

เรื่อง ศาลอาญาส่งคำร้องของโจทก์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๙/๒๕๔๐ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลอาญาได้ส่งคำร้องของผู้ร้อง (นายรังสรรค์ ต่อสุวรรณ) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายธวัชชัย ชำนาญหล่อ พนักงานอัยการกับพวกรวม ๘ คน เป็นจำเลยต่อศาลอาญา ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๙/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐ ฐานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ฟ้องเท็จและแถลงฟ้อง ให้ได้รับโทษ คดีอยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ โดยสืบเนื่องจากที่พนักงานอัยการ กองคดีอาญากรุงเทพใต้ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องกับพวกตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๙๙๐/๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ฐานร่วมกันก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดโดยการใช้ จ้าง วานหรือยุยงส่งเสริม ด้วยประการใดให้ฆ่าผู้อื่น ประกอบกับผู้ร้องอ้างว่า ศาลจะใช้บทบัญญัติดังกล่าวประกอบกับมาตราอื่น ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาใช้บังคับในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ต่อมา มีผู้ร้องคัดค้าน ได้แก่ นายสหายทรัพย์สุนทรกุล ที่ ๑ นายโกเมน ภัทรภิรมย์ ที่ ๒ นายธวัชชัย ชำนาญหล่อ ที่ ๓ และนายพรศักดิ์ ศรีณรงค์ ที่ ๔ พนักงานอัยการ ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาดังกล่าว ยื่นคำคัดค้านต่อศาลรัฐธรรมนูญ ว่า

๑) คำว่า “คู่ความ” ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ยังไม่มีข้อยุติว่าจะหมายถึงผู้ใดบ้าง คดีอยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องเท่านั้น จึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒) คำร้องดังกล่าวซ้ำซ้อนกับคำร้องที่ผู้ร้องกับพวกในฐานะจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๙๙๐/๒๕๓๖ ซึ่งเคยยื่นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๒๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้รับไว้ดำเนินการแล้ว

๓) คำร้องกล่าวถึงการกระทำของพนักงานอัยการกองคดีอาญากรุงเทพใต้ ไม่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้าน ทั้งสี่ และมีได้เกี่ยวข้องกับคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๙/๒๕๔๐ ของศาลอาญา แต่ประการใด

ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยยกคำร้องของผู้ร้อง

๒. ประเด็นเบื้องต้น

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องของผู้ร้องและคำคัดค้านของผู้ร้องทั้งสี่แล้ว เห็นว่ากรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับเรื่องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ประกอบกับผู้ร้องอ้างว่ามีการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามที่รัฐธรรมนูญมาตราต่าง ๆ รับรองไว้ต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๓ ซึ่งวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ ไม่ขัดหรือแย้ง

ต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก สำหรับประเด็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ผู้ร้องสามารถใช้สิทธิทางศาล หรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ เพื่อให้ศาลส่งคำร้องในเรื่องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔

๔. ผลคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พลโท จุล อติเรก นายชัยอนันต์ สมุทวณิช นายประเสริฐ นาสกุล นายปรีชา เฉลิมวณิช นายสุจินดา ยงสุนทร นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอิสสระ นิตินันท์ประภาศ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๐ ก วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓
